

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Simbegwire / Simbegwire

✎ Rukia Nantale
👤 Benjamin Mitchley
📁 Carmen Onurah (ro)

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 3.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0>

Simbegwire

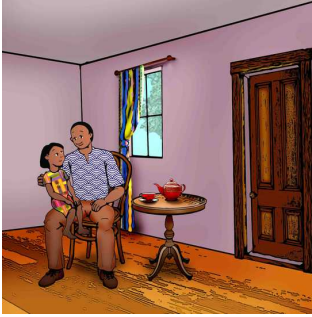
Simbegwire

✎ Rukia Nantale
👤 Benjamin Mitchley
📁 Carmen Onurah

|| 5

😊 România / English ro en

Când mama lui Simbegwire a murit, ea era foarte tristă. Tatăl lui Simbegwire și-a dat silința să-i poarte de grijă fiicei lui. Încet, ei au învățat să fie fericiți din nou, fără mama lui Simbegwire. În fiecare dimineață stăteau și vorbeau despre ziua în curs. În fiecare seară făceau cina împreună. După ce spălau vasele, tatăl lui Simbegwire o ajuta la teme ei.

...

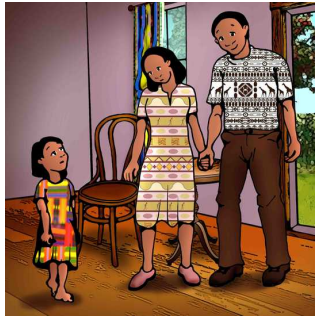
When Simbegwire's mother died, she was very sad. Simbegwire's father did his best to take care of his daughter. Slowly, they learned to feel happy again, without Simbegwire's mother. Every morning they sat and talked about the day ahead. Every evening they made dinner together. After they washed the dishes, Simbegwire's father helped her with homework.

One day, Simbegwire's father came home later than usual. "Where are you my child?" he called. Simbegwire ran to her father. She stopped still when she saw that he was holding a woman's hand. "I want you to meet someone special, my child. This is Anita," he said smiling.

...

Într-o zi, tatăl lui Simbegwire a venit acasă mai târziu decât de obicei. "Unde ești copilul meu?" a strigat el. Simbegwire a alergat la tatăl ei. S-a oprit nemișcată când a văzut că el ținea de mână o femeie. "Vreau ca tu să cunoști pe cineva special, copilul meu. Ea este Anita," a spus el zâmbind.

“Bună, Simbegwire, tatăl tău mi-a vorbit mult despre tine,” a spus Anita. Dar nu a zâmbit sau luat mâna fetei. Tatăl lui Simbegwire era fericit și încântat. Vorbea despre ei trei să trăiască împreună și cât de bună viața lor ar fi. “Copila mea, sper că tu o vei accepta pe Anita drept mama ta,” a spus el.

...

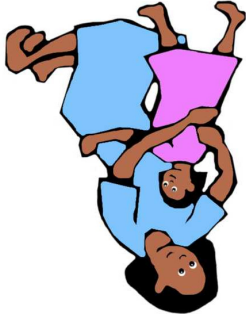
“Hello Simbegwire, your father told me a lot about you,” said Anita. But she did not smile or take the girl’s hand. Simbegwire’s father was happy and excited. He talked about the three of them living together, and how good their life would be. “My child, I hope you will accept Anita as your mother,” he said.

Săptămâna următoare, Anita a invitat-o pe Simbegwire, cu verii și mătușa ei, acasă pentru o masă. Ce petrecere! Anita a gătit toate mâncărurile favorite ale lui Simbegwire și au mâncat fiecare pe săturate. Apoi, copiii s-au jucat în timp ce adulții au vorbit. Simbegwire se simțea fericită și încrezătoare. A hotărât că în curând, foarte curând, să se întoarcă acasă pentru a locui cu tatăl ei și cu mama ei vitregă.

...

The next week, Anita invited Simbegwire, with her cousins and aunt, to the house for a meal. What a feast! Anita prepared all of Simbegwire’s favourite foods, and everyone ate until they were full. Then the children played while the adults talked. Simbegwire felt happy and brave. She decided that soon, very soon, she would return home to live with her father and her stepmother.

Tatăl ei o vizita în fiecare zi. În cele din urmă, a venit cu Anita. Ea a luat-o de mână pe Simbegwire. "Îmi pare așa de rău, micuțo, am greșit" a plâns ea. "Mă vei lăsa să încerc din nou?" Simbegwire s-a uitat la tatăl ei și la fața lui îngrijorată. Apoi a făcut încet un pas înainte și și-a pus brațele în jurul Anitei.

...

Her father visited her every day. Eventually, he came with Anita. She reached out for Simbegwire's hand. "I'm so sorry little one, I was wrong," she cried. "Will you let me try again?" Simbegwire looked at her father and his worried face. Then she stepped forward slowly and put her arms around Anita.

Viața lui Simbegwire s-a schimbat. Nu mai avea timp să stea cu tatăl ei dimineața. Anita îi dădea atâtea treburi de făcut încât ea era prea obosită să-și facă seara temele. Se ducea direct la culcare după cină. Singura ei allinare era pătura colorată pe care mama ei i-o dăduse. Tatăl lui Simbegwire nu părea să observe că fiica lui era nefericită.

...

Simbegwire's life changed. She no longer had time to sit with her father in the mornings. Anita gave her so many household chores that she was too tired to do her school work in the evenings. She went straight to bed after dinner. Her only comfort was the colourful blanket her mother gave her. Simbegwire's father did not seem to notice that his daughter was unhappy.

După câteva luni, tatăl lui Simbegwire le-a spus că va fi plecat de acasă pentru un timp. "Trebuie să călătoresc din cauza serviciul meu," a spus el. "Dar știi că veți avea grijă una de alta." Fața lui Simbegwire s-a întristat, dar tatăl ei nu a observat. Anita nu a spus nimic. Nici ea nu era fericită.

...

After a few months, Simbegwire's father told them that he would be away from home for a while. "I have to travel for my job," he said. "But I know you will look after each other." Simbegwire's face fell, but her father did not notice. Anita did not say anything. She was not happy either.

Simbegwire se juca cu verișorii ei când l-a văzut pe tatăl ei în depărtare. S-a temut că ar putea fi furios, așa că a fugit în casă să se ascundă. Dar tatăl ei a mers la ea și i-a spus, "Simbegwire, tu ai găsit o mamă perfectă pentru tine. Una care te iubește și te înțelege. Sunt mândru de tine și te iubesc." Au fost de acord că Simbegwire va rămâne cu mătușa ei atâta timp cât dorea.

...

Simbegwire was playing with her cousins when she saw her father from far away. She was scared he might be angry, so she ran inside the house to hide. But her father went to her and said, "Simbegwire, you have found a perfect mother for yourself. One who loves you and understands you. I am proud of you and I love you." They agreed that Simbegwire would stay with her aunt as long as she wanted to.

Când tatăl lui Simbegwire s-a întors acasă, a găsit camera ei goală. "Ce s-a întâmplat, Anita?" a întrebat el cu o inimă grea. Femeia a explicat că Simbegwire a fugit de acasă. "Am vrut ca ea să mă respecte" a spus ea. "Dar probabil am fost prea strictă." Tatăl lui Simbegwire a ieșit din casă și a mers în direcția părauului. El a continuat spre satul sorei lui pentru a afla dacă a văzut-o pe Simbegwire.

...

When Simbegwire's father returned home, he found her room empty. "What happened, Anita?" he asked with a heavy heart. The woman explained that Simbegwire had run away. "I wanted her to respect me," she said. "But perhaps I was too strict." Simbegwire's father left the house and went in the direction of the stream. He continued to his sister's village to find out if she had seen Simbegwire.

Lucrurile s-au înrăutățit pentru Simbegwire. Dacă nu termina treburile sau se plângea, Anita mâncarea lăsând pentru Simbegwire doar câteva resturi. În fiecare noapte Simbegwire plângea până adormea ținând în brațe pătura mamei ei.

...

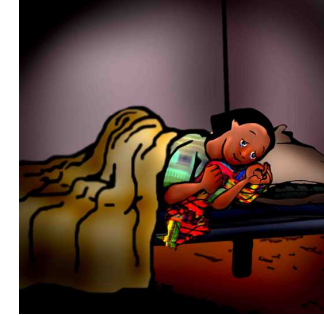
Things got worse for Simbegwire. If she didn't finish her chores, or she complained, Anita hit her. And at dinner, the woman ate most of the food, leaving Simbegwire with only a few scraps. Each night Simbegwire cried herself to sleep, hugging her mother's blanket.

Într-o dimineață, Simbegwire s-a sculat târziu. "Tu, fată leneșă!" a strigat Anita. A tras-o pe Simbegwire din pat. Pătura prețioasă s-a agățat într-un cui și s-a rupt în două.

...

One morning, Simbegwire was late getting out of bed. "You lazy girl!" Anita shouted. She pulled Simbegwire out of bed. The precious blanket caught on a nail, and tore in two.

Mătușa lui Simbegwire a luat copilul acasă la ea. I-a dat lui Simbegwire mâncare caldă și a acoperit-o în pat cu pătura mamei ei. În noaptea aceea, Simbegwire plângea când a adormit. Dar erau lacrimi de ușurare. Știa că mătușa ei va avea grijă de ea.

...

Simbegwire's aunt took the child to her own house. She gave Simbegwire warm food, and tucked her in bed with her mother's blanket. That night, Simbegwire cried as she went to sleep. But they were tears of relief. She knew her aunt would look after her.

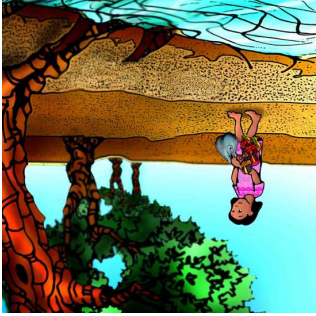

Femeia aceasta s-a uitat sus în copac. Când a văzut fata și bucățile păturii colorate, a plâns, "Simbegwire, copilul fratelui meu!" Celelalte femei s-au oprit din spălat și au ajutat-o pe Simbegwire să se dea jos din copac. Mătușa a îmbrățișat fetița și a încercat să o aline.

...

This woman looked up into the tree. When she saw the girl and the pieces of colourful blanket, she cried, "Simbegwire, my brother's child!" The other women stopped washing and helped Simbegwire to climb down from the tree. Her aunt hugged the little girl and tried to comfort her.

Simbegwire era foarte supărată. A hotărât să fugă de acasă. A luat bucățile din pătura mamei sale, a împachetat ceva mâncare și a plecat de casă. Ea a urmat drumul pe care-l luase tatăl ei.

...

Simbegwire was very upset. She decided to run away from home. She took the pieces of her mother's blanket, packed some food, and left the house. She followed the road her father had taken.

Când s-a înserat, s-a cățărat într-un copac înalt lângă pârau și și-a făcut un culcuș între ramuri. Când s-a culcat, ea cânta: "Maama, maama, maama, tu m-ai lăsat. M-ai lăsat și nu ai mai venit înapoi. Tata nu mă mai iubește. Mamă, când vii înapoi? M-ai lăsat."

...

When it came to evening, she climbed a tall tree near a stream and made a bed for herself in the branches. As she went to sleep, she sang: "Maama, maama, maama, you left me. You left me and never came back. Father doesn't love me anymore. Mother, when are you coming back? You left me."

În dimineața următoare, Simbegwire cânta din nou cântecul. Când femeile au venit să-și spele rufele în pârau, au auzit cântecul trist venind dinspre copacul înalt. Au crezut că e doar vântul mișcând frunzele și și-au continuat treaba. Dar una dintre femei a ascultat cu atenție cântecul.

...

The next morning, Simbegwire sang the song again. When the women came to wash their clothes at the stream, they heard the sad song coming from the tall tree. They thought it was only the wind rustling the leaves, and carried on with their work. But one of the women listened very carefully to the song.